

Isac vi n Ostade modoraba
Culacny lajos in n le hoi

GULÁCSY LAJOS (1882-1932)**Kastélypark****(Van Ostade modorában), 1908 körül**

Olaj, vászon, 40x30 cm

Jelezve jobbra lent:

Isac (sic) van Ostade modorában

Gulácsy Lajos műhelyéből

Kezdő ár: 6 000 000 Ft / 19 355 EUR

Becsérték: 12 000 000 – 18 000 000 Ft**Estimated value: 38 710 – 58 065 EUR****REPRODUKÁLVA:**

- Marosvölgyi Gábor: Gulácsy Lajos. Mundus Magyar Egyetemi Kiadó, Budapest, 2008.

105.(szöveg közti képek), 11. (színes tábla)

Isaac van Ostade: Korcsolyázók, magántulajdon

Gulácsy Lajos: Régi kert Veronában, 1908, magántulajdon

ITÁLIA SZERELMESE

„1902. december 3. délután 2 órakor egy különös öltözetű fiatalember szállt le az anconai vonalat befutó vasúti kocsiból a római pályaudvaron. Fején egy 1830 körüli divatos cylinder, testén sötét télikabát, melyre még egy sötét havelock volt fölcsapva, lábszárán francia forradalombeli, térdig érő gamásni, kopott színű ugyan, de elárulta, hogy viselője nagy súlyt helyez az előkelő és bizarr megjelenésre. Egy amerikai vágású cipő egészítette ki a ruházatot, melyben három század divatja futott keresztül. Flaubert vagy Balzac tolla bizonyára jobban tudná jellemezni ezt a figurát”. /Gulácsy Lajos: Tűnődés/ Ez a fiatalember a húszéves Gulácsy Lajos volt, aki először ment Itáliába. Utazása örökre meghatározta alkotói pályáját. A történelmi múlt, Itália középkori, reneszánsz városai végzetes, soha el nem múló rajongással töltötték el a fiatal művészt. Ahogy Gauguin művészetének legmeghatározóbb, késői szakasza nem valósulhatott volna meg a déltengeri szigeteken, vagy Csonváryé a Közel-Keleten tett utazásai nélkül, úgy Gulácsy művészete sem alakult volna azzá, amivé Itália földjén való utazásai tették. Ő itt "díszletet" talált keserédes álmiaihoz, pontosabban, hiteles közeget a valóságba átültethető ábrándokhoz.

Gulácsy érzékeny, a nyugati civilizáció technikai vívmányaitól idegenkedő költői lelkületének, Itália a megnyugvást jelentette. Sokszor reneszánsz ruhát öltve látjuk viszont archív fotókon az ábrándos tekintetű művészt, egy letűnt kor szerelmesét.

1907-től kezdve Észak-Itália vidékeit: a Garda-tó festőien szép kisvárosait, Cadenabiát, a Comói-tó környékét, Veronát és Padovát látogatja. 1908-ban pedig, a *Kastélypark* festésekor már Bellagióban időzött.

Gulácsy címadásai általában nosztalgikusak, poétikusak, melankolikusak és mindezekelőtt romantikusak, képein a hangulat és az érzelem dominál, melynek ihletője Itália, hullámzó dombjaival, regényes, időtlen szerelmespárjaival, ódon, titokzatos múltú épületeivel.

A KASTÉLYPARKRÓL

A *Kastélypark* jelenésszerű, álomittas ábrázolásán Gulácsy víziói, képzeletben megélt történései köszönnek vissza. Édesanyjának írt leveleiből tudjuk, hogy ekkoriban lankadatlan buzgalommal dolgozik, és rengeteget fest. Itália szeretete és művészetének állandó csodálata nem hagy neki időt a mindennapok problémáira: „sokat dolgozom, és belé vagyok egészen merülve a festésbe, más egyáltalán nem érdekel itt Olaszországban most, mint a művészet” – számol be anyjának írt levelében Gulácsy.

1908-tól kezdődően jelennek meg a reneszánsz, barokk és rokokó reminiscenciák a Gulácsy életműben. Gulácsy a festményein Botticelli vagy a preraffaeliták idillikus reneszánsz szemléletét idézi fel, melyet ellenpontoz a késő barokk németalföldi zsánerfestészet látásmódjával. Ezeket a stílusjegyeket érhetjük tetten itt. A *Kastélypark* Isaac van Ostade késő képeinek finom festőiségét, Rembrandt képeinek sötét modusát idézi. Gulácsy művén időtlen, idilli táj jelenik meg. Az emberalakok jelzésszerűek, stilizáltak, harmonikusan olvadnak bele az őket körülölelő tájba. A fák színpadiasan keretezik a jelenetet, a messzeség felé tekergőző sétaút vezet. Sejtelmes kép, melynek zöldes-barnás, aranyos lazúrral bevont felületei, finom, lágy kontúrjai a németalföldi festészetet idézik.

Gulácsy csodás kertjei és tájai különleges történeteket hordoznak, emlékeket ébresztve a nézőben.

Hársfalvi Magdolna

